

Гійом АПОЛЛІНЕР

VITAM IMPENDERE AMORI

Подані нижче переклади з французького поета Гійома Аполлінера (1880-1918) охоплюють собою всю його окрему збірку віршів, яка появилася 1917 р. в Парижі у видавництві *Mercure de France* під назвою *Vitam Impendere Amori* (Життя присвятити коханню). Мистецьке оформлення збірки виконав приятель поета Андре Рувер. У книзі було поміщено 8 його ілюстрацій. Ми друнуємо тепер українську версію цієї збірки з метою відзначення століття з дня народження її автора, що припадало на 26 серпня 1980 року.

Померлу в тебе на руках
Любов прийшлося тобі зустріти
Тож воскреси холодний прах
Щоб знов живу її зустріти

У цій весні по небокрай
Цвіла і дозрівала ніжність
Сезоне радісний прощай
До тебе ще надійде ніжність

В конанні присмерку швидкім
Почавсь неспокій у любови
Твій спогад скований при нім
Стрів наші тіні без обнови

О руки сплетені в згадках
Поліна ватри незгорілі
Аби хоч фенікс темний птах
Міг сісти в неї на дозвіллі

Та постирались ланцюги
І буде в тебе згадка вільна
Від пут жорстокої нудьги
Щоб я твої обняв коліна

Тебе секрет уникне мій
 Кортєж нас проминає стиха
 Та не погодившись мерщій
 Свого ми не позбулись лиха

І рожу хай порвав струмок
 Хай маски тягнуться повз неї
 В мені тремтить лункий дзвінок
 Секретом для душі твоєї

Сад криє тьма й жінки у нім
 Свої розказують романи
 Тій ночі що кошлатить їм
 Чорняві коси без пошани

Дітворо втішна далєбі
 Легкі тебе лишили крила
 А ти для захисту собі
 Трояндо запах загубила

Бо це пора покраж легка
 Волосся пер оквіть альтанки
 Фонтан п'є воду зі ставка
 Де рожі всі його коханки

Ти юносте моя стокрила
 Мов квіт весни мене лишила
 Зближається жорстокий час
 Підозри і зневаг для нас

Пейзаж на кроснах у просторі
 Де струменем фальшива кров
 Під віттям розцвітають зорі
 І лише кльовн туди пройшов

А світла зимного потоки
 Пудрують кін і в тебе щоки
 Лүнає постріл крик і в тьмі
 Портрета усміхи самі

Скло тріснуло в обіймах рами
Спів ще не збагнений ніким
Постав між звуком і думками
Між застарілим і новим

Ти юносте моя стокрила
Мов квіт весни мене лишила
Зближається жорстокий час
І скрухи й роздуму для нас

Ступаєш ти в прозору воду
А я в очах твоїх тону
Жовнір пройшов дівча недбало
Нагнувшись гілочку зірвало

Ти попливла на хвилях ночі
Зоря то серця в мене скін
В перловій мушлі як лілеї
Відлуння купелі твоєї

Перенлав Олег Зуевський